

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

Összeesküvéstől mentes országot és félelemnélküli életet akarunk

Farkas Mihály és Justus Pál nagy beszéde Szegeden

(Szeged, június 9.) Ünnepi díszet öltött a Széchenyi-tér vasárnap délelőttre. A kora reggeli óráktól kezdve hatalmas tömegek vonultak fegyverezett sorokban, vörös zászlók és díszes táblák alatt, melyek a 3 éves terv jelmondatait hirdették. A fák között apró kis zászlók, a platánokon is izléses táblák hirdették a 3 éves terv jelmondatait. Az üzemek, gyárak dolgozói zárt sorokban, munkásindulók hangjai mellett érkeztek a 10 órára az egész Széchenyi-tér zászlóerdővé változik. A felvonuló tömegek fölött kimagaslik Sztálin, Lenin, Rákosi, Gerő és Szakasits elvtársak képe. Az érkezők mind hangosabban követelik a bankok államosítását. Szeged öntudatos dolgozói tisztában vannak, mit jelent a bankok államosítása, a gyűlés megkezdése előtt ütemesen követelik is.

Több ezer löpyi közönség gyűlt egybe a Széchenyi-téren, hogy meghallgassa a Magyar Kommunista Párt és Szociáldemokrata Párt közös nagygyűlését, melynek szónokai az MKP részéről Farkas Mihály nemzetgyűlési képviselő, az MKP főtitkárhelyettese és a Szociáldemokrata Párt ré-

széről Justus Pál nemzetgyűlési képviselő hatalmas tapsok és éljenzések közt érkeztek az emelvényre, ahol már helyet foglalt a távollevő városparancsnok képviselőiben De mentyanov kapitány és a politikai és közélet számos vezetőegyesége.

Pontosan 10 órakor a rendőrszenekar eljátszotta a Himnuszt, majd Tombácz Imre nemzetgyűlési képviselő megnyitotta a nagygyűlést és felkérte Justus Pál nemzetgyűlési képviselőt beszéde elmondására.

Demokráciánk alapja a munkásosztály

Justus Pál beszéde elején a Szociáldemokrata Párt központi vezetősége üdvözlét tolmácsolta a nagygyűlés résztvevőinek és Szeged minden dolgozójának. Beszélt az utolsó hetek szegénytelen eseményeiről, melyek során az ország miniszterelnöke elárulva osztályát, melynek felemelkedését köszönhetette, külföldre szökött, miután előzőleg összeesküvést szőtt a rendszer ellen, melynek vezetésére lett volna hívatva. — Megtanultuk ebből azt — folytatta — ne

bizunk valakiben csak azért, mert magát hangosan demokratának nevezi s azt is, hogy lehet ma reakciós, a demokrácia ellensége olyan valaki is, aki a háború alatt, vagy előtt még németellenes volt. De megtanultuk legfőképpen azt, hogy a magyar demokráciának egyetlen, minden körülmények között megrendíthetetlen alapja van, a munkásosztály.

A világpolitikáról szólva hangoztatta, hogy a három nagy világhatalom, a Szovjetunió, az Egyesült Államok és Anglia már akkor sem voltak biztosan egy véleményen, céljait illetően, amikor egymás mellett harcoltak a német fasizmus ellen. Ezek a különbségek a német fasizmus megsemmisítése után is kiütköznek. A világpolitikában is két front alakult ki egymással szemben: az egyik élén az Egyesült Államok imperiálistája nagy kapitalizmusa jár, a másik oldalon a Szovjetunió, amely békét akar és védelmezi azt. A továbbiakban még-

emlékezett a stabilizációért vívott kemény harcra és hangoztatta, hogy a stabilizáció aránytalanságait a dolgozók javára kell megváltoztatni. Szólt ezután a két munkáspárt által kidolgozott 3 éves tervről, melynek célja a termelésnek a békebeli színvonal fölé emelése. Szólt a disszidens külföldi követekről, akik ahelyett, hogy az ország érdekeit igyekeztek volna szolgálni, hazájuk árulójává váltak. Hangoztatta azután, hogy mi a magyar demokráciát a nép egész erejével meg fogjuk védeni minden külső és belső támadás ellen.

Befejezésül hangoztatta, hogy feltétlenül szükség van a mai összeesküvés politikai helyzet tisztázására, amely a legdemokratikusabb módon, új választások után érhető el. A koalíciót a választások után is fenn akarjuk tartani — mondotta —, de ennek előfeltétele, hogy a Kisgazdapárt végérvényesen megleszúljon a reakciós elemektől.

Magyarország a felemelkedés útján

Hatalmas éljenzés és tapsok közepette lép a mikrofon elé Farkas Mihály, a Magyar Kommunista Párt főtitkárhelyettese.

— Elvtársak, munkások, parasztok, polgárok. Két és fél év óta a felszabadulás első percétől kezdve hősiessé, önfeláldozó munkát végez a magyar nép, a magyar munkás, a magyar paraszt, a dolgozó értelmiség, a városi kis emberek százezrei, hogy most közös erővel kiemeljék a romok közül háborudult hazánkat. Azokat, akik irányítják az ország gazdasági talpraállítását, azokat, akik rendbehozták a vasutat, akik a gyárakban lendü-

letbe hozták a gépek álló kerekeit, azokat, akik a lerombolt hidak mellett új hidakat vernek és azokat, akik ezt az áldott magyar földet művelik, hogy több kenyeret, több élelmet adhassanak a dolgozó népnek, egy gondolat köti össze. Ez a gondolat forrasztja össze a dolgozó magyarokat egy dolgozó nagy családba és ez a gondolat az, hogy egy szebb, egy boldogabb, szabadabb életet kell teremteni végre hosszú szenvedések után a magyar nép számára. Akik dolgoznak, akik építenek, maguknak akarnak építeni. Itt van előttem egy

(Folytatás a 2. oldalon.)

Tisztuló láthatár

A szegedi dolgozók ezrei figyelemmel hallgatták Farkas Mihály és Justus Pál elvtársak fejtegetéseit a kisgazdapárti miniszterelnök és külképviseletünkbe behelyezett összeesküvők bitang nemzetárulásáról és a jövő kilátásairól. Dühös vihar száguldott át a magyar tájak felett, de mérgét gyorsan kiadta és mindabból, amit vasárnap hallottunk, megkönnyebbülten megállapíthatjuk: már tisztul a láthatár.

Nincs dühítőbb, elkésőbb dolgot, mint amikor a farsadagos teremő munkát valaki hátráltatja, vagy az alkotás eredményeit megsemmisíti. Mindnyájan éreztük, itt Szegeden is, hogy erőfeszítéseink távolról sem nyújtják azt az eredményt, amit elvártunk. A magyar dolgozó joggal kérdezte, miért van az, hogy a termelés növekszik, de az árak mégsem mennek lejjebb, ellenkezőleg, növekedtek. Megtaláltuk a hibát az Anyag- és Árhivatal nem minden szándék és cél nélküli hanyag ellenőrzésében. Ez a hivatal, amelynek feladata lett volna a növekvő termelés nyomán leszállítani az árakat, készséggel fogadta el a gyárosok átlátszó ürügyeit, amellyel megokolták magasabb árkalkulációikat. A Kommunista Párt megmutatta a kiutat, elkészítette a hároméves tervet. Ekkor Balogh páter, aki később az áruló miniszterelnöknek telefonon azt a tanácsot adta, hogy ne jöjjen haza, megakarták akadályozni a hároméves terv egyik legfontosabb előfeltételének megvalósulását, a nagybankok államosítását. Most kiderült, hogy Nagy Ferenc barátai, a washingtoni párisi s berni követek a demokráciánkat rágalmazó propagandaanyag-

gal látták el a külföldi reakciót és beavatkozásra biztatták az angol-szász hatalmakat. Lényegében ugyanazt tették, mint Horthy és Bethlen 1918-ban és 1919-ben. A gazdasági életben, kül- és belpolitikában egyaránt alkalmazták a hazaárulók azt a bizonyos féket, amelyről a fecsegő páter beszélt. Csoda lett volna-e, ha ezeket az elkésredett dolgozók kemény megtorlást vesznek kártevőikén. Nem dicséretreméltó-e, hogy a munkásság erőlyes vezetői megakadályozták a véres polgárháború kitörését? A magyar demokrácia, a munkásosztály, a munkás-parasztszövetség erejét és szilárdságát bizonyítja kül- és belföld felé egyaránt, hogy a kormányválság így gyorsan megoldódott és ma a magyar dolgozók több reménységgel tekinthetnek a jövő felé.

Az új Dinnyés-kormány megújított koalíción alapul, amelyből eltávolítottuk a lékező, szabotáló, házáruló reakciót. Az Országos Nemzeti Bizottság június 6-iki nyilatkozata új, zavartalan országépítő munka lehetőségét tárja a nemzet elé. A felszabadulás történelmi napjaiban született nemzeti egység ismét kialakulóban van. Most, a hároméves terv elindításának küszöbén minden becsületese magyar embernek éreznie kell, mily nagy jelentősége van ennek a nemzeti összefogásnak.

— Mi bizunk a közös munka leheltségében, de nem hunyhatjuk le szemünket. Az utolsó hónapok tapasztalatai megmutatták, hogy éber figyelemmel kell kísérnünk a megvert, de egészen meg nem semmisített reakció mozgolódását, kísérleteit és nem titkoljuk, hogy elsősorban a Kisgazdapárt demokratáitól várjuk a jóakarát és a vállalt munkára irányuló szándék bizonyítékait.

Wallace: Truman terméketlen célokra vesztegeti el a nemzeti vagyont

Wallace, az Egyesült Államok volt alelnöke az északkarolinai Raleighben rendezett nagygyűlésen beszédet mondott. Kijelentette, hogy az Egyesült Államok vezető körei ezidő szerint öngyilkos irányban haladnak, mert együttműködnek a világon országának reakciós elemeivel. Igéretekkel és jutalmakkal — mondotta — megbontottuk Franciaországban és Olaszországban a legnagyobb politikai pártok munkaegységét és támogatásunkat az említett országok legkevésbé demokratikus vagy népszerű erőinek juttattuk. Truman elve, hogy amerikai támogatást bocsát rendelkezésére bármely nemzet olyan tényezőinek, amelyek kifejezett ellenséges érzésről tanuskodnak a Szovjetunióval szemben, legfőbb példája a nemzeti vagyon és az emberi erő terméketlen célokra való elvesztegetésének. Wallace azaz vádolta az Egyesült Államok kormányát, hogy nincs bizalma a népben s ezért hisztérikusan harcot hirdet eszméik ellen, külföldön

katonai segítséggel, belföldön bozorkánymese fenyegetésével.

Egész Franciaországban leállt a vasúti forgalom

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A francia nemzetgyűlés kommunista alelnöke, Duclos, kijelentette, hogy Pomadier bosszupolitikája a dolgozók követelésével szemben káros az országra. A sztrájkot a munkások nyugtalansága okozza, mert látják a francia politika jobbrácsuszását, amihez a belföldi és nemzetközi reakció lapsol. Duclos felszólította a dolgozókat, vezessék vissza Franciaországot bal felé, a szabadság, szociális haladás, nemzeti függetlenség és béke útjára.

A vasutas sztrájk már Franciaország egész területén elharapózott. A vasúti forgalom megszűnt. A kormány nem hajlandó addig tárgyalni, amíg a vasutasok fel nem veszik a munkát. A vasutas szakszervezetek utasították tagjait, hogy addig ne álljanak munkába, amíg a kormány nem teljesítette minden követelésüket.